

Véges beállási idejű szabályozás

Mintavételes lineáris rendszereknél elérhető, hogy a szabályozási hiba ne csak exponenciálisan csökkenve tartson a nullához, hanem véges számú mintavételi periódus alatt egzaktul nullává váljon.

A szabályozó tervezésénél feltételezzük, hogy az alapjel egységugrás-szerű. A szabályozó struktúráját, paramétereit úgy keressük, hogy a zárt rendszer véges impulzusválaszú (FIR - Finite Impulse Response) legyen.

Az n -ed fokszámú FIR rendszer alakját általában z^{-1} -ben adjuk meg:

$$H_{FIR}(z^{-1}) = a_0 + a_1 z^{-1} + a_2 z^{-2} + \dots + a_n z^{-n} \quad (8.48)$$

Átírva z -be kapjuk, hogy:

$$H_{FIR}(z) = \frac{a_0 z^n + a_1 z^{n-1} + \dots + a_n}{z^n} \quad (8.49)$$

Látszik, hogy a FIR rendszer kauzális, n darab pólusa van a zéróban. Mintavételes rendszerek esetén a zéróhoz közeli pólusok kis időállandókat jelentenek, vagyis ezek rendszerek gyors válaszúak. A zérus pólusokat abszolút gyors pólusoknak nevezzük.

A gyors válasz csak úgy érhető el, hogy ha a szabályozás első mintavételeiben, vagy az alapjel megváltozásakor a beavatkozó jel nagy értékeket vesz fel. A beavatkozók bemenete csak véges nagyságú értéket vehet fel, ezért célszerű már a szabályozótervezés szintjén garantálni, hogy a szabályozás első mintavételében a beavatkozó jel korlátos legyen.

Időtartományban a FIR rendszereket az alábbi módon kapjuk (y – kimenet, r - bemenet):

$$\begin{aligned} H_{FIR}(z^{-1}) &= \frac{y(z^{-1})}{r(z^{-1})} = a_0 + a_1 z^{-1} + a_2 z^{-2} + \dots + a_n z^{-n} \\ y(z^{-1}) &= a_0 r(z^{-1}) + a_1 r(z^{-1}) z^{-1} + a_2 r(z^{-1}) z^{-2} + \dots + a_n r(z^{-1}) z^{-n} \\ y_k &= a_0 r_k + a_1 r_{k-1} + a_2 r_{k-2} + \dots + a_n r_{k-n} \end{aligned} \quad (8.50)$$

8.2 Példa: Legyen az alábbi FIR rendszer

$$H_{FIR}(z) = \frac{1}{4} + \frac{1}{2} z^{-1} + \frac{1}{4} z^{-2} \quad (8.51)$$

Határozzuk meg a rendszer egységugrásra adott válaszát az első 4 mintavételben.

A mintavételes egységugrás jelnek a $k=0$ és azutáni összes mintavételben az értéke 1, a $k=0$ előtti mintavételekben az értéke 0.

Alkalmazva a (8.50) összefüggést, kapjuk:

$$y_0 = \frac{1}{4}r_0 + \frac{1}{2}r_{-1} + \frac{1}{4}r_{-2} = \frac{1}{4}$$

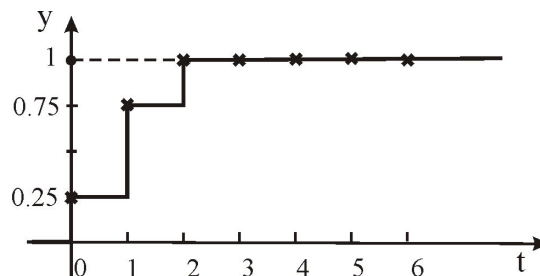
$$y_1 = \frac{1}{4}r_1 + \frac{1}{2}r_0 + \frac{1}{4}r_{-1} = \frac{1}{4} + \frac{1}{2} + 0 = \frac{3}{4}$$

$$y_2 = \frac{1}{4}r_2 + \frac{1}{2}r_1 + \frac{1}{4}r_0 = 1$$

$$y_3 = \frac{1}{4}r_3 + \frac{1}{2}r_2 + \frac{1}{4}r_1 = 1$$

$$y_4 = \dots = y_{546127} = 1$$

A rendszer kimenete 3 mintavétel alatt egzaktul eléri az állandósult állapotot, ami jelen esetben 1 (lásd 8.16 Ábra).

Hiba! Nincs ilyen stílusú szöveg a dokumentumban..1 Ábra: FIR rendszer egységugrásra adott válasza

Könnyen belátható, hogy általában a FIR rendszer bemenete egységugrásra az együtthatók összegéhez konvergál: $\sum_{i=0}^n a_i$. Irányítástechnikai alkalmazásoknál a cél, hogy egységugrás alapjelre a folyamat kimenet 1 legyen, ezért a dead-beat szabályozó tervezéséhez a referenciarendszerként választandó FIR rendszer együtthatóinak összege 1 kell legyen.

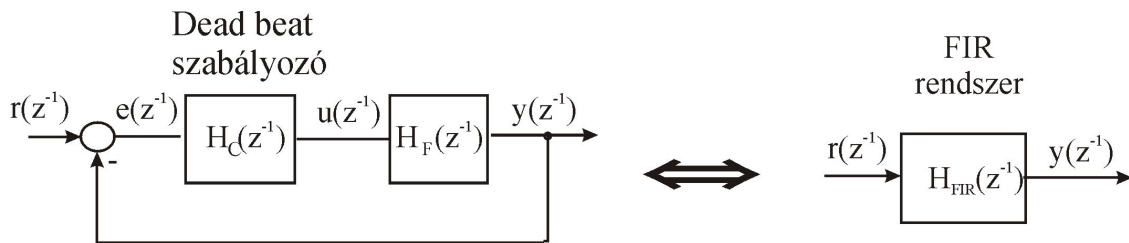
Tehát a dead – beat szabályozó tervezésénél az alábbi követelményekből indulunk ki:

I. A zárt rendszer FIR rendszer legyen (lásd 8.17 Ábra), amelynek az együtthatói kielégítik az alábbi feltételt:

$$\sum_{i=0}^n a_i = 1 \quad (8.52)$$

II. A beavatkozó jel értékére a $k=0$ mintavételben korlátos legyen adott u_{MAX} korláttal:

$$|u_k| \leq u_{MAX}, \text{ ha } k = 0 \quad (8.53)$$

Hiba! Nincs ilyen stílusú szöveg a dokumentumban..2 Ábra: A dead-beat szabályozó tervezése

Legyen adott az irányított folyamatot leíró mintavételes modell:

$$H_F(z^{-1}) = \frac{B(z^{-1})}{A(z^{-1})} = \frac{b_0 + b_1 z^{-1} + \dots + b_m z^{-m}}{a_0 + a_1 z^{-1} + \dots + a_n z^{-n}} \quad (8.54)$$

Mivel a zárt rendszer FIR rendszer kell, hogy legyen, ezért z^{-1} -ben a rendszer átvitelét egy polinom adja. Legyen ez a $K(z^{-1})$ polinom:

$$K(z^{-1}) = \frac{y(z^{-1})}{r(z^{-1})} = \frac{H_C(z^{-1}) \cdot H_F(z^{-1})}{1 + H_C(z^{-1}) \cdot H_F(z^{-1})} \quad (8.55)$$

Ahhoz, hogy a zárt rendszer FIR legyen, vagyis konstans alapjelre a kimenet véges számú mintavétel után ne változzon, az szükséges, hogy a szabályozó kimenete - a beavatkozó jel - se változzon. Tehát az átvitel az alapjelről a beavatkozó jelre is FIR rendszer legyen. Legyen ez az $M(z^{-1})$ polinom. A 8.17 Ábra alapján kapjuk:

$$M(z^{-1}) = \frac{u(z^{-1})}{r(z^{-1})} = \frac{H_C(z^{-1})}{1 + H_C(z^{-1}) \cdot H_F(z^{-1})} \quad (8.56)$$

Elosztva a K és M polinomokat kapjuk:

$$\frac{K(z^{-1})}{M(z^{-1})} = H_F(z^{-1}) = \frac{B(z^{-1})}{A(z^{-1})} \quad (8.57)$$

Tehát bármely $L(z^{-1})$ nemzérus polinomra igaz, hogy:

$$\frac{K(z^{-1})}{M(z^{-1})} = \frac{L(z^{-1})}{L(z^{-1})} \cdot \frac{B(z^{-1})}{A(z^{-1})} \quad (8.58)$$

A (8.58) összefüggés alapján a K és M polinomok az alábbi alakban kereshetők:

$$\begin{cases} K(z^{-1}) = L(z^{-1}) \cdot B(z^{-1}) \\ M(z^{-1}) = L(z^{-1}) \cdot A(z^{-1}) \end{cases} \quad (8.59)$$

$$\left\{ \begin{array}{l} l_0 = \frac{u_{MAX}}{a_0} \\ l_0 + l_1 = \frac{1}{b_0 + b_1 + \dots + b_n} \Rightarrow l_1 = \frac{1}{b_0 + b_1 + \dots + b_n} - l_0 \end{array} \right. \quad (8.67)$$

Az L polinom ismeretében a (8.60) összefüggés alapján kapjuk a dead - beat szabályozót, amely kielégíti az *I.* és *II.* feltételeket.

A szabályozó tervezésénél feltételeztük, hogy a maximális beavatkozó jelet a $k=0$ mintavételben kapjuk. Ugyanakkor, ha a mintavételi periódust túl kicsire választjuk előfordulhat, hogy a szabályozó által kiszámított beavatkozó jel a $k=1$ vagy azutáni mintavételben nagyobb lesz, mint u_{MAX} . Ez azért történhet meg, mert kis mintavétel miatt túl gyors választ várunk el a rendszertől, ami nem csak a legelső mintavételben eredményezhet nagy beavatkozó jelet. Ezért a mintavétel megválasztásánál szimulációval kell ellenőrizni a beavatkozó jel nagyságát a szabályozási tranziens alatt és ha azt tapasztaljuk, hogy a $k=1$ vagy azutáni mintavételekben a beavatkozó jel nagyobb mint u_{MAX} , akkor nagyobb mintavételi periódust kell választani.